

4. Mathieu Dijker (1927)

"Trittico Agostiniano" (Augustinus-triptiek) voor orgelsolo.

De twee glas-in-lood ramen van Charles Eyck en Daan Wildschut in de Augustijnenkerk in Eindhoven waren uitgangspunt voor dit werk, waarvan het middendeel als een soort promenade (in gedachten verzonken) kan worden gezien tussen de twee kunstwerken. De melodieën die aan het werk ten grondslag liggen (de sequentia en de hymne van het Augustinusfeest) worden gezongen door 'Voci Bianche'.

Gedragen en zacht klinkt in een 'vrije vertaling' de gregoriaanse sequentia. Lichtvoetige figuren, die het hoofdthema aankondigen van het Allegro, hoort men tussen de zinnen. In het driestemmige middenpaneel gaat de bas onverstoort zijn rustige gang, terwijl de alt met onuitputtelijke adem haar figuren (triniteitsgegeven) blijft herhalen. Onderbroken door rusten overhuift de sopraan dit duet met een uitstraling van de hymnemelodie "magne Pater Augustine". Het derde luik is een levendige toccata in 6/8 maat, waarin tegen het slot de sequentie-melodie zich mengt.

5. Mathieu Dijker

"Gods eigen Manier".

Koor-recitatieven op tekst van Herman Andriessen voor vrouwenkoor a cappella (4-5 stemmen)

a. Ben je aanwezig, God?

b. Dat je aanwezig kwam...

c. Eeuwige, word zichtbaar!

'Gods eigen manier' is de titel van een boekje van Herman Andriessen waarin hij op moderne dichtelijke wijze de gedachten weergeeft, zoals die ooit door Emmanuel d'Alzon voor zijn volgelingen zijn geformuleerd. Die volgelingen zijn de Assumptionisten, ofwel Augustijnen van Maria Hemelvaart, die op een moderne wijze in de maatschappij aanwezig willen zijn, o.a. in de pers met de bladen "La Croix" en "Le Pelerin", in het onderwijs en in de wetenschap.

Uit deze eigentijdse gedachten over wat Gods aanwezigheid wel en niet is in deze wereld koos Mathieu Dijker die teksten, die ontspringen aan de gedachten over Gods aanwezigheid. In hoofdzaak komt hierin naar voren het contrast tussen God en mens en de verzoening tussen beide aanwezigheden.

De eerste meditatie: Schrik je niet - soms - als je ziet wat in ons opstaat aan verlangen, aan opstand, aan donker, aan angst? God, als je kunt, wees dan bij ons.

De tweede: Dat je zo door ons heen trok, voorgoed door ons heen met de eeuwige woorden...die nooit meer vergaan..

De derde: Eeuwige, kom uit je duistere tent!

Het zijn recitatieven, dat wil zeggen, dat de muziek rechtstreeks bij de woorden aansluit, zonder dat daar eerst melodieën in gevormd worden. Normaal is deze wijze, als vanouds, geschikt voor solozang; hier wordt deze manier van componeren voor een koor aangewend, men krijgt dan directe zeggingskracht uit de woorden.